

(המשך מעמוד 49)

האחרונה, מוקדש לקולנוע הגרמני הצעיר, והמבחר שהוא מייצג מגוון ומסוגל לתת מושגים ברורים על העילית של קבוצת יוצרים מעניינת ביותר.

אין קשר. בראש וראשונה צריך להזיז, כי הקשר היחידי שבין חברי קבוצה זו הוא ארץ המוצא. להבדיל מגלים חדשים אחרים בארצות אחרות, אין למעשה קשר אידיאולוגי או אפילו חזית סיג' נוגית אחידה בין הבמאים הצעירים של גרמניה, שכל אחד מהם בעל אישיות מוגדרת משלו. וגם אם הוא מתחבר, לרגל אירוע מסוים, עם הבריים-לימקצוע (כפי שעשה פאסבינדר בסרט גרמניה בסתיו), אין זה אלא שיתוף-פעולה מוגבל, זמני ובלתי-מהייב מנקודת-מבטו של הבמאי.

בהבדלים האישיים הגדולים בין ה' אחד לשני אפשר יהיה לחוש היטב במהלך השבוע, באשר כל אחד מן הבמאים היותר מפורסמים (הרצוג, פאסבינדר, ונדרס, שלנדורף) יהיה מיוצג על-ידי שני סרטים, אחד חדש יותר, השני משנים קודמות, שבהם אפשר יהיה להבחין בהתקדמותו של כל אחד מהם, בדרכו, ולהבדיל, בפער ההולך וגדל בינו לבין האחרים. אם לציין סרטים ספציפיים במיוחד, כדאי להצביע למשל על אנורה, זעם ה' אלום של וורנר הרצוג, סרט שעשה עוד לפני קאספר האוזר והמציג בצורה גש' מית את הפער בין תרבויות שונות והער' כים של כל תרבות, תוך כדי סיפור על

אשה מאיימת על בעלה ב"הקייטנים", סרטו של פיטר שטיין
החברה הרוסית מתפוררת

קא בצילוםם הבלתי-אמצעי, תוקף של כתב-אישום נגד החברה שאותה הם משרי תים, ורק כאשר נורה מצליחה להשתחרר מן הכבלים שהחזיקו אותה בתוך החברה הזאת, הזאת, מתבוננת גם בה המצלמה, היישר בפניה.

סינג'ן ביטה. על שלושת אלה צריך להוסיף היכרות חדשה עם במאי גרמני חשוב, פיטר ליליינטאל, שיבוא לארץ כדי להציג כמה מסרטי, ליליינטאל, יליד גרמניה שגדל בדרום-אמריקה וחזר לגרמניה רק בשנים האחרונות, מתמחה בסרטים ש' נראים לכאורה כמיסמכים שצולמו תוך התרחשותם, למרות שמדובר בסרטים על-י' לתיים במלוא מובן המילה.

הגוון הפוליטי מודגש, ומדובר בהם ב' עיקר על המנגונים הפוליטיים המושחתים (בדרך-כלל בדרום-אמריקה).

עוד בשבוע הגרמני: שני סרטים של פולקר שלנדורף ומרגרטה פון טרוטה, הזוג האחראי לכבודה האבוד של קתרינה בלוס. בשני הסרטים הם מטיחים, באותו סינג'ן בונה ושיריותי למדי, את העוב' דות על קיפוח פוליטי, חברתי ואישי ב' מסגרת של גרמניה בשנות השבעים.

כדאי עוד להזכיר את סרטו של ברנרד זינקל, נערוות בחילחמה, רומן המבויים אומנם לפי כל המוסכמות של הקולנוע המסורתי, אבל עשוי בטעם וברישות. זהו סיפור על גורלן של שוש אחיות, בנות-מישפחה של בנקאי יהודי בעראג ערב מילחמת-העולם השנייה, ובשנים ש' לאחר מכן, ועוד, את העיבוד להקייטנים של גורקי, שבויים על-ידי פיטר שטיין, במאי-תיאטרון מפורסם בגרמניה, סרט ש' הוא למעשה תיאטרון מצולם, שיש בו ריגעי אמת והתבוננות חריפה בחברה הרוסית המתפוררת שלפני המהפכה.

תדרוך

חובה לראות:

- תל-אביב** — פרוביננט, הרומן שלי עם אנני, קריאת הטורב.
- ירושלים** — הרומן שלי עם אנני.
- חיפה** — דמי כים, טובי דיק.
- תל-אביב**

*** **פרוביננט** (מודיאנו, צר' פת) — סרט השנה, סופר ישיש שוקע ב' לילה רצוף הזיות שבהן הוא רואה את מישפחתו מזויות מעוהות, ולמחרת היום מקבל את פני אותה מישפחה על כר-דשא מרויק כדי לחגוג את יום-הולדתו. בימיו, מישהק וצילום מהזירים.

*** **הרומן שלי עם אנני** (סינמה 2, ארצות-הברית) — המגובש והשלם בסירטי וודי אלן מפגיש את ה' חרדות של בדרן יהודי משכיל, עם החר' דות של זמרת גויה מתחילה בקומדיה מצ' חיקה מאד, המספקת חומר רב למחשבה, ארבעה פרסי אוסקר.

כדי היצירה, סרט הנמשך שלוש שעות והדרך היחידה להשתלב בו היא להתנהג כמו נוסע למרחקים ארוכים ברכבת, ה' בונה לעצמו מסקנות מהתרשמויות ריג' עיות של חברים לנסיעה ושל נופים חול' פים, מהלך מוטעה, עם כל הכפיפות לגר' שא מוכתב מראש ועם ההתעסקות בבעיה תיאורטית לכאורה (תפקידו של היוצר י' כיצד אפשר ליצור בחברה המודרנית), מצליח להיות רלוואנטי לא פחות לגבי המצפון הגרמני ומצבו הנוכחי, הקולנוע המתבונן על עצמו תוך כדי יצירה (תמו' נת הפתיחה של הסרט היא מבט על נוף עירוני ממסוק, והתמונה הבאה תמונת של המסוק מן הקרקע) ולגבי המועקה המתמדת שאינה מניחה לגיבורים להכות שורשים במקום כלשהו (שוב, תכונה בול' טת בכל סירטי ונדרס).

מעריצי פאסבינדר יוכלו, בין השאר, לראות את העיבוד המתוחכם והמתחכם ב' יותר לבית הכובות של איבסן, פאסבינדר רואה בדראמה של איבסן בראשי-דבראשור נה ביטוי לגיוון חברתי, ומשום כך הוא מתאר את העולם של גיבורי המחזה כ' שקוע בתוך מלמלות ופרגודים. הוא מצלם את הסרט כולו מבעד למחיצות, חלונות קישוטיים, מראות מעוותות, בקיצור — כל מה שיכול להמחיש לצופה את התחושה של ניכור וריחוק מתמיד בין הדמויות לבין עצמן, וכמובן גם בין הצופה לבין הדמויות שעל המסך. המבט החודר של העוזרת המטפלת מקבלים בכל פעם, דורך

מתוסריעבודה באמריקה (קלמנס שויז) שודר ב"סטרושק"
אגדת אמריקה מנופצת

כובשים ספרדיים שיוצאים ברפסודות לעור מק היבשת הדרום-אמריקאית להפש בה זהב, ואילו בסירטו האחרון והחדש ביר תר, סטרושק, ממשך הרצוג בנושא שבו נגע כבר בקאספר האוזר — סירובה של החברה להשלים עם חריגים שאינם מת' אימים לנורמות שלה — הוא מתמודד עם מיתוסים ריקניים, כמו אגדת אמריקה ש' בה הכל עשירים, ומשתמש במרכיבים ש' היוו חלק בלתי-ינפרד גם מסרטי הקודמים, כמו האינדיאנים המתבוננים בדומיה ב' לבנים המשתטים לידם, או תערוכת יצור' רים הכלואים ומוצגים לראווה (במקום ה' דוב המרקד בקאספר האוזר יש כאן תר' נגולת מרקדת וארנבת הנוהגת כסר).

להכות שורשים. אשר לווים ונ' דרס: סירטו במהלך הזמן זכה בפרס ה' בימיו והביקורת בפסטיבל קאן. זהו היר' הור על אופיה של גרמניה היום, על הע' בר וההווה המתנגשים דווקא בערי-השדה הקטנות, על פחד מן החיים ובדידות, ה' אמריקניזציה, ואפילו על מהותו של הקול' גוע הגוסס בחברה זו.

רודיגר ונדר והנפס זישור ב"מהלך הזמן"
אופיה של גרמניה היום